Petak, 20.04.2012.g.

Često imam problem kako da adekvatno odgovorim onima koje me pitaju o Gospodinu i Njegovom djelovanju u našim životima.

Nije da ja nemam riječi objašnjenja. IMAM IH KOLIKO HOĆEŠ.

JER JE GOSPODIN SA MNOM. JA U

NJEMU I ON U MENI.

No, onima koji nisu u tom stanju i ne teže baš k njemu nego NEŠTO TRAŽE, želim to tako objasniti, takvim riječima ili djelima, da me mogu razumjeti, da im nešto ostane iza tih mojih riječi ili djela. A OSTALO ĆE GOSPODIN.

I danas sam upravo tako nešto i doživio. GOSPODIN MI JE TO PRIREDIO DA ME OJAČA I DADNEM MI "MATERIJALA" ZA SVJEDOČENJE.

Naime, još sam jučer odlučio da ću danas ići na jutarnju misu u jedan grad udaljen od nas 20-tak kilometara. U našoj župi, a ni okolnim župama, nema kroz radne dane tjedna jutarnje

mise. A ja danas, a ponekad i u neke druge dane imam popodnevnih obveza. I ne stignem na večernju misu u svojoj župi.

A IMAM ZA MISOM VELIKU POTREBU. ZA SASTANAK S GOSPODINOM.

I onda, kada god mogu, odem na mise i u druge župe, gdje ih ima.

Ali, trebalo se onda ujutro ranije dići, obrijati se, spremiti se, pomoliti se jutarnje molitve. Sve sam ja to znao, ali nisam baš uspio sve povezati.

Supruga ide na posao pa se uvijek nakon njezinog odlaska dignem. Taman bi sve stigao. No, ona je nešto kasnila, ja nisam gledao na sat i već sam počeo kasniti.

Moram se obrijati, samo sam se kratko pomolio jutarnju molitvu. I sjetim se da do tog grada ima puno radova na cesti, nekoliko semafora radi tih radova i da će put trajati još barem 10-tak minuta duže.

I već me zli počeo uvjeravati svojim mislima, usađujući ih u moje misli, da neću stići, da bolje da i ne krenem, da i baš nije potrebno svaki dan ići na misu, i sl.

Ali, ja želim ići! Pa se nisam obrijao moleći Gospodina da mi oprosti za moju neurednost na misi.

Sjednem u auto i krenem. I odmah počnem moliti one neizmoljene jutarnje molitve. A kada sam ih završio nastavio sam sa svakodnevnom molitvom od 25 Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i O moj Isuse za spas svih duša u Čistilištu.

I tako ja molim u autu i vozim se.

I ONA JUTROŠNJA NERVOZA DA NEĆU STIĆI, DA BOLJE DA

NE IDEM, I SL., POLAKO JE POČELA NESTAJATI.

SEMAFORA JE BILO, GUŽVE JE BILO, ZASTOJA JE BILO, VIDIO

SAM DA ĆU NEKOLIKO MINUTA ZAKASNITI NA POČETAK MISE,

ALI MENI JE TA MOLITVA KOJU SAM MOLIO, I NA GLAS I U

SEBI, DAVALA MIR.

I BAŠ SAM TAKO U JEDNOM TRENUTKU POMISLI NA ONOG

"MENE" OD PRIJE NEKOLIKO GODINA.

PRVO, NE BI MI "PALO NA PAMET" IĆI NA MISU U TJEDNU.

Nisam vidio u tome smisao.

DRUGO, AKO BI VEĆ I ODLUČIO DA IDEM ONDA BI TO BILA

JURNJAVA, NERVOZA, KRŠENJE PROMETNIH PROPISA,

SRDITOST I LJUTNJA KOJU BI PRENIO I NA DRUGE.

I TAKO SAM SE PONAŠAO UVIJEK DOK MI SE NEGDJE ŽURILO.

TAKO JE BILO BEZ GOSPODINA U MENI.

A OVO DANAS JE BILO S GOSPODINOM U MENI I MOLITVOM

NA USNAMA I U SRCU.

I padne mi na pamet da je upravo to nešto što bi drugi mogli shvatiti. ŠTO JE ŽIVOT U SVAKODNEVNIM SITUACIJAMA S GOSPODINOM U SEBI A ŠTO BEZ NJEGA.

I zakasnio sam ja par minuta na misu, ali sasvim mirno. Jer, bio

sam u srcu PRIPREMLJEN ZA SASTANAK S GOSPODINOM, SA

SVOJOM MOLITVOM KOJU SAM PUTEM MOLIO.

A na misi sam vidio i zašto sam danas trebao doći na misu.

Prvo je bilo čitanje iz Djela apostolskih o puštanju Petra i drugih apostola od strane Židova uz prijetnju da o Isusu više ne smiju govoriti. A oni su i dalje nastavili propovijedati o Isusu i obraćenju I BILI BESKRAJNO SRETNI ŠTO SU ONI BILI TI KOJI SU TO ČINILI, ONAKO KAKO IM JE ON TO REKAO. KOJEGA SU TAKO ZATAJILI ZA VRIJEME NJEGOVE MUKE I SMRTI. SADA SU IMALI OSJEĆAJ DA MU SE ISKUPLJUJU. I VJEROVALI SU U SVE ŠTO JE NAUČAVAO. POTPUNO.

Tu sam malo i sebe vidio. Nisam ja ni blizu

APOSTOLIMA. NI BLIZU. Ali, ja sam isto

bio daleko od Gospodina, tražio sam Ga i on

me pozvao da budem Njegov svjedok. Pa

mu nisam baš vjerovao. Ali sam se obratio,

učvrstio vjeru i sada to što sam ja spoznao,

TU RADOST, želim prenijeti svima koji

me hoće slušati.

A onda je bilo čitanje iz Evanđelja po Ivanu o tome kako je Isus nahranio ogromno mnoštvo naroda sa samo 5 hljebova i 2 ribe.

PRVO ME JAKO, JAKO, POGODILA REČENICA KOJU JE

REKAO SVEĆENIK. DA JE SMISAO PRIMANJA ŽIVOG

ISUSA U SEBE, TE HOSTIJE KOJA ZAPRAVO

PREDSTAVLJA NJEGOVO TIJELO I KRV, DA ON RASTE

U NAMA. ČIM GA ČEŠĆE PRIMAMO TIM GA VIŠE

TREBAMO I SVE VIŠE U NJEMU RASTEMO I SVE VIŠE

NAM ON DAJE ZA SPOZNATI. TAKO SPAŠAVAMO

PRVO SVOJU DUŠU I SVOJ VJEČNI ŽIVOT, A ONDA I

DRUGE OKO SEBE KOJIMA SVJEDOČIMO.

TADA MI JE PRVI PUT "PUKLO" PRED OČIMA ZAŠTO

IMAM TAKO VELIKU POTREBU DA IDEM SVAKI DAN

NA MISU, NA SASTANAK S GOSPODINOM. JER GA

PRIMAM ŽIVOG U SEBE I ON TAKO U MENI RASTE. I

JA U NJEMU.

TU PRESTAJE ONA SUMNJA, VRLO ČESTA I

UKORIJENJENA PO DJELOVANJU ZLA I NAŠE LJUDSKE

NEVJERE, DA LI SE STVARNO ONA HOSTIJA OD

BRAŠNA I ONO VINO U KALEŽU, PRETVARAJU U

TIJELO I KRV NAŠEG GOSPODINA ISUSA KRISTA.

DA, STVARNO SE PRETVARAJU. OSJEĆAM JA U SEBI.

JER ONAJ ŽIVI ISUS KOJEGA PRIMAM KROZ TU

HOSTIJU "RASTE" U MENI. I JA U NJEMU.

TO MI NITKO NE MOŽE UZETI.

I U DRUGO ME NITKO NE MOŽE

UVJERITI.

JER JA TO ČVRSTO OSJEĆAM.

DO SUZA.

Drugi osjećaj koji sam osjetio bilo je spoznaja iz naših

svakodnevnih života. Isus je rekao svojim učenicima da, kada se

svi budu najeli u onom mnoštvu ljudi koje je nahranio

umnožavanjem 5 hljebova i 2 ribe, NEKA PREOSTALO SKUPE

U KOŠARE, **KAKO NIŠTA NE BI PROPALO.**

U TOJ REČENICI GOSPODINOVOJ KRIJE SE OGROMNO

ZNAČENJE ZA SVAKOG OD NAS, U NAŠIM

SVAKODNEVNIM ŽIVOTIMA.

NEMOJMO BITI OHOLI! NEMOJMO BITI

NEUMJERENI! NEMOJMO RAZBACIVATI I

UPROPAŠTAVATI RAZNA MATERIJALNA

DOBRA KOJA SVAKODNEVNO

KORISTIMO!

HRANU, OBUĆU, ODJEĆU I RAZNE DRUGE STVARI. BIT ĆE

NAM VEĆ POTREBNI. AKO NE NAMA A ONDA SE SAMO

TREBAMO OKRENUTI OKO SEBE I VIDJET ĆEMO MNOGE

DRUGE U POTREBI.

PODIJELIMO SVOJE VIŠKOVE S DRUGIMA U POTREBI!

PRONAĐIMO NAČIN KAKO ĆEMO TO UČINITI. JER NE

MORAMO SPASITI SVIJET OD GLADI I NEIMAŠTINA.

GOSPODINOVA JE VOLJA ZAŠTO SE SVE TO TAKO

DOGAĐA. DA MI I DRUGI IMAMO A MNOGO DRUGIH

NEMA.

PUSTIMO DA SE VRŠIM GOSPODNJI PLAN ZA SVIJET. MI

SAMO TREBAMO VRŠITI GOSPODNJI PLAN ZA SEBE I ZA

ONE KOJIMA MI MOŽEMO POMOĆI.

ALI PRVENSTVENO ZA SEBE. RADEĆI NA TOME DA SE

OSLOBODIMO GRIJEHA KAO ŠTO JE OHOLOST,

LICEMJERJE, NEUMJERENOSTI I SL.

HVALA TI GOSPODINE ŠTO SI

TU!

HVALA TI GOSPODINE ŠTO SI

TI U MENI I JA U TEBI!

SMILUJ SE SVIMA KAO ŠTO

SI SE I MENI!

BLAGOSLOVLJEN TI GOPSODINE U VIJEKE.